

вать любовь и честь отъ человѣцы-те
и отъ токмо добродѣтель-та ви. Що вы пол-
зувать богатства-та, ако ги задержавате за-
творенія, ако не си плащдате на работы-те си
на онія що ся трудятъ за васъ? ако оставляте
гладны сиромасы-те? ако на послѣдокъ не
исполнявате най важна-та должностъ отече-
ска-та любовь и не ползовате сось ваше-то
богатство отечество-то си? Видите проче, че
богатства-та не вы направлять достойни за
любовь; воистину всякій путь, що не щете
да спомогните на сиромасы те, кои ви при-
гледватъ, казувать на ума си: О каковъ раз-
вращенный юноша! напразно онъ да има
только богатства! и бѣ по добрѣ да ги има
единъ, кой що е много милосерденъ. Запомни
о Стояне, че ако бы да послѣдовашъ живѣніе-то
си въ злоба-та си, вси ще тя призиратъ и не-
навиждатъ ако и да си благороденъ.

Ст. Увы! Учителю това е истинна; поне,
же мои-те слуги, отецъ мой, и матерь моя,
братія мои, никой не можи да мя терпи; знай
обаче че ся рѣшихъ да ся поправимъ,

Уч. Да, любезный мой, зимамъ дѣзды
дезижды; и ако послѣдовашъ мое-то совѣто-